

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 11 grudnia 2018 r. Pani B. Ś. zarzuciła radcy prawnemu D. M. sporządzenie opinii prawnej, w której nie udzielił on odpowiedzi na pytanie zadane przez (...) (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) w O., ale wręcz przeciwnie, w udzielonej przez niego odpowiedzi odniósł się do zupełnie innej kwestii aniżeli kwestia będąca przedmiotem w/w pytania, a co za tym idzie – swoim działaniem albo świadomie wprowadził (...) w błąd co do stanu prawnego, albo też świadomie zredagował wydaną przez siebie opinię prawną w sposób zbieżny z oczekiwaniami swojego Mocodawcy – z szkodą Pani B. Ś. jako oferenta. Skarżąca zarzuciła r.pr. sporządzającemu notatkę służbową z dnia 24 maja 2018 r. naruszenie art. 38 pkt. 3 Kodeksu etyki radcy prawnego oraz art. 7 pkt. 1 i 2 Kodeksu etyki radcy prawnego. Skarżąca podniosła, iż radca prawny czego nie można wykluczyć w jej ocenie celowo nie odniósł się do przedmiotu pytania zadanego mu przez (...), albowiem jego intencją było wydanie opinii prawnej zbieżnej z oczekiwaniami swojego mocodawcy. Z złożonej skargi wynika również, iż skarżąca była niezadowolona z wyniku decyzji podjętej przez (...) (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) w O. w ramach postępowania konkursowego numer (...), a rzeczona notatka służbowa miała w ocenie skarżącej wpływ na podjętą decyzję przez (...).

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2019 r. sygn.. akt RD 3/19 Rzecznik Dyscyplinarny odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wykonania przez radcę prawnego D. M. czynności zawodowych w zakresie treści notatki służbowej sporządzonej w dniu 25 maja 2018 r. w odpowiedzi na pytanie Komisji Konkursowej (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) w O. w postępowaniu konkursowym nr (...), którego przedmiotem był wybór wykonawcy umowy o udzielenie świadczenia opieki zdrowotnej w rodzaju: leczenia szpitalnego w zakresie okulistyka – zespół chirurgii jednego dnia, okulistyka – zespół chirurgii jednego dnia (...) na obszarze – województwa (...) na podstawie art. 305 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt. 1 w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. W uzasadnieniu wydanego postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny po dokonaniu analizy notatki z dnia 25 maja 2018 r. oraz treści zapytania z dnia 23 maja 2018 r. a także treści zawiadomienia o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, doszedł do wniosku iż radca prawny ww nie popełnił przewinienia dyscyplinarnego sporządzając tą notatkę służbową.

Rzecznik Dyscyplinarny podkreślił w uzasadnieniu jaka jest rola radcy prawnego w świetle art. 2 ustawy o radcach prawnych, tj. świadczenia pomocy prawnej w celu ochrony interesów podmiotu na rzecz którego pomoc prawna jest wykonywana. Rzecznik Dyscyplinarny podniósł, iż jak wynika to z okoliczności faktycznych sprawy radca prawny świadczył pomoc prawną na rzecz Komisji Konkursowej (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) w O., a nie na rzecz skarżącej. Zatem notatka służbowa z dnia 25 maja 2018 r. była sporządzona dla tej komisji konkursowej, a nie dla skarżącej. Do komisji konkursowej należała decyzja, czy treść tej notatki stanowi odpowiedź na zadane pytanie przez komisję konkursową, czy też ewentualnie wymaga uzupełnienia lub jest zupełnie nieprzydatna. Rzecznik dyscyplinarny podkreślił również, iż kwestionowanie decyzji komisji konkursowej nie może odbywać się w drodze postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu świadczącemu pomoc prawną na jego rzecz.

Od powyższego postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny w dniu 5 marca 2019 r. Skarżąca wniosła odwołanie z zachowaniem wymaganego terminu. Skarżąca w odwołaniu podniosła polemikę w zakresie pkt. 5 w/w postanowienia zarzucając, iż radca prawny D. M. nie działał w granicach prawa, albowiem interpretacja stanu prawnego, jaki dokonał on w w/w notatce służbowej z dnia 25 maja 2018 r., jak i sama nierzeczowa – treść tej notatki, nie odniosła się do kwestii będącej przedmiotem pytania zadanego mu przez komisję Konkursową. Zarzucono iż r.pr. świadomie wprowadził Komisję w błąd albo działał zgodnie z oczekiwaniami Mocodawcy, aczkolwiek wbrew obowiązującym przepisom na szkodę oferenta. Ponadto w zakresie pkt. 8, 9 i 10 w/w postanowienia zarzuciła, iż r.pr. wydał opinię wbrew prawu bez związku logicznego z treścią pytania. Skarżąca podkreśliła, iż takim postępowaniem radca prawny doprowadził do tego, iż komisja konkursowa w oparciu o treść opinii prawnej negatywnie oceniła jej ofertę gdy tymczasem w przypadku, gdyby treść tej opinii odniosła się merytorycznie do zadanego mu pytania – ocena Komisji byłaby zapewne odmienna tj. korzystna dla skarżącej jako oferenta.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. pełnomocnik skarżącej biorący udział w posiedzeniu rozpatrującym odwołanie, podtrzymał stawiane zarzuty radcy prawnemu sporządzającemu opinię prawną. Na pytanie Sądu nie był w stanie wskazać konkretnego przepisu prawa zamówień publicznych, których wydana opinia naruszałaby, jak również wskazał, iż skarga wniesiona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przez skarżącą została oddalona a sprawa obecnie znajduje się w wyniku złożonej skargi kasacyjnej przed Naczelnym Sądem Administracyjnym. Podniósł również, iż skarga przed WSA została oddalona m.in. z powodu wpływu wydanej opinii prawnej przez radcę prawnego.

Przy tak ustalonym zakresie odwołania, (...) postanowiło utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 18 lutego 2019 r. sygn. akt RD 3/19 o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Sporządzone uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest oparte na prawnej i logicznej ocenie przedstawionych dowodów. Sąd podziela dokonaną ocenę tych dowodów, co do ich prawidłowości. Bez sprzecznie zgodnie z art. 2 ustawy o radcach prawnych, pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Przepis art. 2 ustawy o radcach prawnych określa cel, jaki ma przyświecać pomocy prawnej świadczonej przez radcę prawnego, stanowiąc, iż ma nim być ochrona interesów podmiotów, na których rzecz pomoc prawna jest wykonywana. Żadne inne dobra lub wartości nie zostały wymienione w tym przepisie, co oznacza, że interes beneficjenta pomocy prawnej jest nadrzędnym celem czynności zawodowej radcy prawnego. Wszelkie inne cele, o ile mogą być brane pod uwagę, mają charakter pośredni i powinny być zgodne z interesem beneficjenta udzielanej pomocy prawnej. Treść przepisu, jak i jego usytuowanie na początku ustawy nakazuje działanie w interesie odbiorcy świadczonej pomocy prawnej traktować jako jedną z podstawowych i naczelnych zasad wykonywania zawodu radcy prawnego, obok takich jak zachowanie tajemnicy zawodowej - art. 3, niezależności - art. 13, samodzielności - art. 14 czy unikania kolizji interesów - art. 15. Należy również zauważyć, iż radca prawny na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w ramach świadczonej pomocy prawnej może sporządzać opinie prawne jak również udzielać porad prawnych i konsultacji. Opinia prawna jest autorskim poglądem sporządzającej ją radcy prawnego i jak słusznie podnosi w wydanym postanowieniu Rzecznik Dyscyplinarny to od zlecającego wykonanie tej opinii prawnej zależy, czy opinia ta w jego ocenie jest kompletna, przydatna lub i czy nie wymaga uzupełnienia. Należy pamiętać, iż opinia prawna nie jest częścią żadnej decyzji lub orzeczenia, służy ona jedynie na wyrobieniu poglądu osób występujących o jej sporządzenie. Opinia prawna nie ma waloru zastępowania decyzji osób podejmujących określoną decyzję. Co więcej opinia prawna nie jest sama w sobie decyzją. Autor opinii prawnej nie może zatem ponosi odpowiedzialności za zakres i rodzaj wydanego rozstrzygnięcia. Opinia prawna nie podlega zaskarżeniu i w wyniku tego uchyleniu lub zmianie czyli jej merytorycznej ocenie przez inny organ. W ocenie Sądu podniesione argumenty w odwołaniu nie mogą znaleźć uznania w kierunku uchylenia zaskarżonego postanowienia. Postanowienie jest zgodne z prawem, prawidłowo odzwierciedla dokonany proces analizy dowodów w kierunku ustalenia faktów oraz zawiera prawidłową ocenę tych dowodów w zakresie obowiązujących przepisów ustawy o radcach prawnych jak również Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Z tych też powodów należało postanowić jak na wstępie.

Na podstawie art. 70 (6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 1157,00 zł (słownie tysiąc sto pięćdziesiąt siedem złotych) (...) obciążył (...) we W..

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie.